

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättandet av en fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja i europeiska vatten och om därmed förbundna åtgärder ⁽¹⁾

(2002/C 227 E/24)

KOM(2002) 313 slutlig — 2000/0326(COD)

(Framlagt av kommissionen den 12 juni 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 120 E, 24.4.2001, s. 79.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 80.2 och 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Man måste sörja för skälig ersättning till personer som drabbas av förorening på grund av att olja läcker eller släpps ut från tankfartyg i europeiska vatten.

(1) Man måste sörja för en så omfattande och skälig ersättning som möjligt till personer eller organisationer som direkt eller indirekt drabbas av förorening på grund av att olja läcker eller släpps ut från tankfartyg i europeiska vatten.

(2) En rad viktiga garantier i detta hänseende inrättas genom det internationella ansvarighets- och ersättningssystem för skada orsakad av oljeutsläpp från fartyg som fastställs i 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja, och 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, ändrad genom 1992 års protokoll till denna.

Oförändrat

(3) Det högsta ersättningsbeloppet enligt det internationella systemet anses vara otillräckligt för att fullt ut täcka kostnaderna för olyckor med oljetankfartyg i Europa.

(3) Det högsta ersättningsbeloppet enligt det internationella systemet anses vara otillräckligt för att fullt ut täcka kostnaderna för olyckor i Europa.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (4) Ett första steg mot ett förbättrat skydd för dem som drabbas av oljeutsläpp i Europa är att avsevärt höja det högsta möjliga ersättningsbeloppet vid sådana utsläpp. Detta ske genom att man bygger ut det. Detta kan ske genom att man kompletterar det internationella systemet genom en europeisk fond som betalar ersättning till fordringsägare som inte har kunnat få full ersättning enligt det internationella ersättningssystemet på grund av att summan av godkända fordringar överstiger det ersättningsbelopp som finns tillgängligt enligt fondkonventionen.
- (5) För att undvika osäkerhet för dem som söker ersättning och för att undvika ineffektivitet och dubblering av arbete som redan utförts av den internationella oljeskadefonden måste en sådan europeisk oljeskadefond bygga på samma regler, principer och förfaranden som den internationella oljeskadefonden.
- (6) Enligt principen om att förorenaren betalar bör kostnaderna för oljeutsläpp bäras av de företag som medverkar vid oljetransport till sjöss.
- (7) Med hjälp av harmoniserade gemenskapsbestämmelser om utökad ersättning vid oljeutsläpp i Europa kommer kostnaderna för sådana oljeutsläpp att fördelas mellan gemenskapens samtliga kuststater.
- (8) Detta uppnås bäst genom en ersättningsfond på gemenskapsnivå (COPE-fonden) som bygger på det befintliga internationella systemet.
- (9) Såvitt internationell lagstiftning tillåter det bör COPE-fonden kunna återkräva utbetalade belopp från de parter som varit inblandade i oljeutsläppen.
- (10) De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av denna förordning är förvaltningsåtgärder i den mening som avses i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾, vilket innebär att dessa åtgärder måste antas genom det förvaltningsförfarande som anges i artikel 4 i det beslutet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (4) Ett första steg mot ett förbättrat skydd för dem som drabbas av oljeutsläpp i Europa är att avsevärt höja det högsta möjliga ersättningsbeloppet vid sådana utsläpp. Detta skulle kunna ske genom att man bygger ut det befintliga internationella systemet med en internationell kompletteringsfond. Till dess att denna fond verkar fullt ut i samtliga av EU:s berörda medlemsstater och ger tillfredsställande skydd vid olyckor som uppkommer i EU:s vatten, bör en europeisk fond inrättas för utbetalning av ersättning till fordringsägare som inte har kunnat få full ersättning enligt det internationella ersättningssystemet på grund av att summan av godkända fordringar överstiger det ersättningsbelopp som finns tillgängligt enligt fondkonventionen.
- (5) För att undvika osäkerhet för dem som söker ersättning och för att undvika ineffektivitet och dubblering av arbete som redan utförts av den internationella oljeskadefonden måste en sådan europeisk föroreningsfond bygga på samma regler, principer och förfaranden som den internationella oljeskadefonden.
- Oförändrat
- (7) Med hjälp av harmoniserade gemenskapsbestämmelser om utökad ersättning vid utsläpp i Europa kommer kostnaderna för sådana utsläpp att fördelas mellan gemenskapens samtliga medlemsstater.
- (8) Detta uppnås för ögonblicket bäst genom en ersättningsfond på gemenskapsnivå (COPE-fonden) som bygger på det befintliga internationella systemet.

Oförändrat

- (10) De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av denna förordning är förvaltningsåtgärder i den mening som avses i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾, vilket innebär att dessa åtgärder måste antas genom det förvaltningsförfarande som anges i artikel 4 i det beslutet. Vid lämplig tidpunkt kommer kommissionen att undersöka möjligheterna att delegera den dagliga förvaltningen av COPE-fonden till den europeiska sjösäkerhetsbyrå som inrättas genom förordning (EG) nr ...

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(11) Eftersom skälig ersättning till dem som drabbas av oljeutsläpp inte räcker för att få de olika operatörerna inom branschen för oljetransport till sjöss att iaktta nödvändig aktsamhet, krävs det särskilda bestämmelser om ekonomiska påföljder för varje person som uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet eller underlåtenhet bidrar till en olycka.

(12) Med tanke på subsidiaritetsprincipen är en förordning från Europaparlamentet och rådet det rättsliga instrument som lämpar sig bäst, eftersom en förordning är bindande i sin helhet och direkt tillämplig i alla medlemsstater, vilket minimerar risken för att instrumentet tillämpas på olika sätt i olika medlemsstater.

(13) När det gäller de aktörer som medverkar vid oljetransport till sjöss bör man, parallellt med åtgärderna enligt denna förordning, även se över det befintliga internationella ansvarighets- och ersättningssystemet för skada orsakad av oljeutsläpp i syfte att skapa ett närmare samband mellan dessa aktörers skyldigheter och handlingar och deras ansvarighet. I synnerhet bör fartygsägarens ansvarighet vara obegränsad om det kan visas att föroreningskadan orsakades av grov vårdslöshet från dennes sida. Vidare bör ansvarighetssystemet inte uttryckligen skydda en rad andra aktörer som på ett avgörande sätt medverkar vid oljetransport till sjöss. Dessutom bör man se över och utöka ersättningen för de egentliga miljöskadorna i enlighet med jämförbara ersättningssystem i gemenskapslagstiftningen.

Oförändrat

(13) När det gäller de aktörer som medverkar vid transport till sjöss bör man, parallellt med åtgärderna enligt denna förordning, även se över det befintliga internationella ansvarighets- och ersättningssystemet för skada orsakad av oljeutsläpp i syfte att skapa ett närmare samband mellan dessa aktörers skyldigheter och handlingar och deras ansvarighet. I synnerhet bör fartygsägarens ansvarighet vara obegränsad om det kan visas att föroreningskadan orsakades av grov vårdslöshet från dennes sida. Vidare bör ansvarighetssystemet inte uttryckligen skydda en rad andra aktörer som på ett avgörande sätt medverkar vid transport till sjöss. Dessutom bör man se över och utöka ersättningen för de egentliga miljöskadorna i enlighet med jämförbara ersättningssystem i gemenskapslagstiftningen. Dessutom måste det göras framsteg när det gäller ansvarighets- och ersättningssystemet för skador vid transport av förorenande och farligt gods.

(13a) När en ändring görs i det grundläggande internationella ansvarighets- och ersättningssystemet för skada orsakad av oljeutsläpp, bör denna förordning ändras i enlighet därmed så att ingen oförenlighet uppstår mellan de två systemen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Oförändrat

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är dels att sörja för skälig ersättning för föroreningskada i EU:s vatten orsakad av oljetransport till sjöss genom att man på gemenskapsnivå kompletterar det befintliga internationella ansvarighets- och ersättningssystemet, dels att införa ekonomiska påföljder för varje person som konstaterats ha bidragit till oljeutsläpp, där detta skett uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet eller underlåtenhet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 2***Räckvidd**

Denna förordning skall tillämpas på

1. föroreningskada som uppkommit
 - a) inom en medlemsstats territorium, inbegripet dess territorialvatten, och
 - b) inom en medlemsstats exklusiva ekonomiska zon, som fastställts i enlighet med internationell rätt, eller, om staten inte har fastställt någon sådan zon, inom ett område utanför och angränsande till den statens territorialvatten, vilket har bestämts av den staten i enlighet med internationell rätt och vilket inte sträcker sig längre ut än 200 sjömil från de baslinjer varifrån statens territorialvatten mäts,
2. förebyggande åtgärder, var de än vidtas, för att förhindra eller begränsa sådan skada.

*Artikel 3***Definitioner**

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. 1992 års *ansvarighetskonvention*: 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja.
2. *fondkonventionen*: 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, ändrad genom 1992 års protokoll till denna.
3. *olja*: varje beständig mineralolja som innehåller kolväte, som råolja, eldningsolja, tjock dieselolja och smörjolja, som finns ombord på ett fartyg som last eller i fartygets bränsletankar.
4. *avgiftspliktig olja*: råolja och eldningsolja i enlighet med definitionerna i punkterna a och b nedan:
 - a) *råolja*: varje flytande kolväteblandning som förekommer i naturligt tillstånd i jorden, oberoende av om den är behandlad för att bli tjänlig för transport. Uttrycket inbegriper också råoljor från vilka vissa destillationsprodukter har avlägsnats (ibland benämnda "topped crudes") eller till vilka har tillsatts vissa destillationsprodukter (ibland benämnda "spiked crudes" eller "reconstituted crudes").

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) *eldningsolja*: tunga destillat eller rester av råolja eller blandningar av sådana produkter, som är avsedda för användning som bränsle för framställning av värme eller kraft och som är av en kvalitet som motsvarar den som av American Society for Testing and Materials betecknas eldningsolja nr 4 (beteckning D 396-69) eller tjockare.
5. *ton*: när uttrycket avser olja, ton enligt metersystemet.
6. *terminal*: anläggning för lagring av olja i bulk där olja som transporterats till sjöss kan tas emot, inbegripet varje anordning som inte är landbaserad och som är förenad med sådan anläggning.
7. *olycka*: varje händelse eller serie av händelser med samma ursprung som orsakar skada genom förorening eller framkallar ett allvarligt och omedelbart förestående hot om sådan skada. Där olyckan utgörs av en serie av händelser skall den betraktas ha uppkommit på dagen för den första händelsen i fråga.
8. *person*: fysisk person samt privaträttslig eller offentligrättslig juridisk person, inbegripet stater och deras administrativa enheter.
9. *internationella olycksskadefonden*: den fond som upprättats genom fondkonventionen.

Artikel 4

Upprättande av en fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja i europeiska vatten

Härmed upprättas en fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja i europeiska vatten (hädanefter kallad COPE-fonden) i syfte

- a) att ge ersättning för skada genom förorening i den mån det skydd som ges enligt 1992 års ansvarighetskonvention och fondkonventionen är otillräckligt, och
- b) att utföra de därmed sammanhängande åtgärder som anges i denna förordning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 5***Ersättning**

1. COPE-fonden skall betala ut ersättning till varje person som är berättigad till ersättning för föroreningskada enligt fondkonventionen, men som inte har kunnat få full och skälig ersättning inom ramen för fondkonventionen på grund av att summan av godkända fordringar överstiger det ersättningsbelopp som finns tillgängligt enligt den konventionen.

2. Bedömningen av huruvida en person är berättigad till ersättning enligt fondkonventionen skall göras enligt bestämmelserna och förfarandena i fondkonventionen.

3. COPE-fonden skall inte betala ut någon ersättning förrän den bedömning som avses i punkt 2 har godkänts av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 9.2.

4. När det gäller fartyg som varit inblandade i en olycka får kommissionen, utan hinder av punkterna 1 och 2, besluta att inte betala ut någon ersättning till fartygets ägare, redare eller operatör, eller till deras företrädare. Likaså får kommissionen besluta att inte ersätta personer som i fråga om den transport under vilken olyckan inträffade stod i ett avtalsförhållande till transportföretaget eller till någon annan person som direkt eller indirekt medverkat vid transporten i fråga. Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 9.2 fastställa vilka fordringsägare som omfattas av dessa kategorier och fatta sina beslut i enlighet därmed.

5. Det sammanlagda ersättningsbeloppet som COPE-fonden skall betala för en och samma olycka är begränsat på så vis att summan av nämnda belopp och det ersättningsbelopp som faktiskt betalats enligt 1992 års ansvarighetskonvention och fondkonventionen för föroreningskada som omfattas av denna förordning inte får överstiga en miljard euro.

6. Om summan av godkända fordringar överstiger det högsta ersättningsbelopp som får betalas enligt punkt 5 skall det tillgängliga beloppet fördelas på sådant sätt att förhållandet mellan den godkända fordran och det ersättningsbelopp som fordringsägaren faktiskt erhåller enligt denna förordning är det samma för alla fordringsägare.

6a. Utan att det påverkar tolkningen av artikel 6 skall COPE-fonden ha möjlighet att göra förskottsbetalningar till fordringsägare inom sex månader efter det att ersättningsanspråket har godkänts i enlighet med punkt 2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Oförändrat

Avgift för mottagning av olja

1. Avgifter till COPE-fonden skall betalas av varje person som är skyldig att betala avgifter till den internationella oljeskadefonden och som årligen tar emot sammanlagt mer än 150 000 ton avgiftspliktig olja transporterad till sjöss och lossad i hamn eller terminal på en medlemsstats territorium.

2. Avgifter skall endast tas ut efter en olycka som omfattas av denna förordning där ersättningen överskrider eller hotar att överskrida den internationella oljeskadefondens övre gräns för ersättning. Hur mycket som sammanlagt skall tas ut i avgifter för varje sådan olycka skall kommissionen besluta i enlighet med förfarandet i artikel 9.2. På grundval av det beslutet skall kommissionen beräkna avgiften för de personer som avses i punkt 1 på grundval av ett fast belopp för varje ton avgiftspliktig olja som personen i fråga har tagit emot.

3. Beloppen enligt punkt 2 skall beräknas genom att man delar det relevanta sammanlagda avgiftsbelopp som skall tas ut med den totala mängden avgiftspliktig olja som tas emot i alla medlemsstater under året i fråga.

4. Varje medlemsstat skall se till att alla personer som inom dess territorium tar emot så mycket avgiftspliktig olja att de är skyldiga att betala avgifter till COPE-fonden finns upptagna i en förteckning, som skall upprättas och hållas aktuell av kommissionen i enlighet med denna artikel.

5. Var och en av medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna namn och adress på varje person som med avseende på respektive stat är skyldig att betala avgifter till COPE-fonden enligt denna artikel, och dessutom ange den mängd avgiftspliktig olja som personen i fråga tagit emot under föregående kalenderår.

6. Förteckningen skall utgöra tillräcklig bevisning för vilka personer som vid en viss tidpunkt är skyldiga att betala avgifter till, och vilka oljemängder som skall ligga till grund för avgiftsberäkningen för respektive person.

6. Förteckningen skall utgöra tillräcklig bevisning för vilka personer som vid en viss tidpunkt är skyldiga att betala avgifter till COPE-fonden, och vilka oljemängder som skall ligga till grund för avgiftsberäkningen för respektive person.

7. Avgifterna skall betalas till COPE-fonden och uppbörden skall vara fullbordad senast ett år efter kommissionens beslut om att ta ut avgifter.

Oförändrat

8. De avgifter som avses i denna artikel får endast användas för att ersätta föreningsskada enligt artikel 5.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

9. Överskjutande avgifter, som tagits ut för en olycka men som inte använts för att ersätta skada i samband med den olyckan eller i något annat syfte som direkt sammanhänger med denna, skall återbetalas till den person som betalat avgiften senast sex månader efter det att ersättningsförfarandet för olyckan i fråga har slutförts.

10. Om en medlemsstat inte uppfyller sina skyldigheter avseende COPE-fonden och detta leder till en ekonomisk förlust för COPE-fonden, är medlemsstaten skyldig att ersätta COPE-fonden för förlusten i fråga.

11. COPE-fondens ekonomiska ansvar med avseende på en olycka skall vara begränsat till de avgifter som tagits ut och emottagits för denna olycka i enlighet med denna artikel.

Artikel 7

Oförändrat

Regressrätt

COPE-fonden skall, såvitt avser belopp som fonden har betalat i ersättning för föroreningskada enligt artikel 5, inträda i den rätt som den person som har fått sådan ersättning kan ha enligt 1992 års ansvarighetskonvention eller fondkonventionen.

*Artikel 8***Företrädare för och förvaltning av COPE-fonden**

1. COPE-fonden skall företrädas av kommissionen. Kommissionen skall i detta hänseende utföra de uppgifter som anges i denna förordning och som i övrigt måste utföras för att COPE-fondens verksamhet skall fungera väl.

2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 9.2 fatta följande beslut om COPE-fondens verksamhet:

- a) Kommissionen skall fastställa de avgifter som skall tas ut enligt artikel 6.
- b) Kommissionen skall godkänna regleringen av fordringar enligt artikel 5.3 och fatta beslut om fördelningen mellan fordringsägarna av det tillgängliga ersättningsbeloppet enligt artikel 5.6.
- c) Kommissionen skall fatta beslut om betalning till de fordringsägare som avses i artikel 5.4.
- d) Kommissionen skall fastställa de regler och villkor enligt vilka preliminär ersättning skall betalas ut för att säkerställa att de drabbade får ersättning så snabbt som möjligt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 9***Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av COPE-fondens kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iaktas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

2a. Kommissionen skall lägga fram en årlig rapport om sin verksamhet till rådet och Europaparlamentet.

*Artikel 9 a***Samarbete med IOPC-fonden**

COPE-fonden skall i nära samarbete med IOPC-fonden fastställa tydliga administrativa föreskrifter för hur samarbetet mellan de två fonderna skall gå till. Föreskrifterna skall vara grundade på principerna om öppenhet, effektiv tillämpning och kostnads-effektivitet.

*Artikel 10***Påföljder**

1. Medlemsstaterna skall fastställa ett system för ekonomiska påföljder för varje person som av domstol befinns ha bidragit, uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet eller underlåtenhet, till en olycka som orsakat eller hotar att orsaka förorening genom olja i de områden som anges i artikel 2.1.

2. Påföljder som ådömts enligt punkt 1 får inte påverka de berörda parternas civilrättsliga ansvarighet enligt denna förordning eller andra bestämmelser och skall vara oberoende av den skada som orsakats genom olyckan. Påföljderna skall fastställas på en så hög nivå att de avskräcker personen i fråga från nya eller fortsatta överträdelser.

3. Det får inte vara möjligt att försäkra sig mot påföljder enligt punkt 1.

4. Den svarande skall ha rätt att överklaga påföljder enligt punkt 1.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 10 a***Utvärdering**

1. Kommissionen skall, senast tre år efter det att denna förordning trätt i kraft, lämna en rapport om hur långt man internationellt sett kommit med att förbättra det internationella ansvarighets- och ersättningsystemet. I rapporten skall man framför allt bedöma hur långt man nått när det gäller att

- a) ålägga fartygsägaren ett ökat ansvar inom ramen för ansvarighetskonventionen,
- b) i artikel 3.4 c i ansvarighetskonventionen stryka förbudet att mot fartygets befraktare, redare eller operatör resa ersättningsanspråk för föroreningskada,
- c) höja ersättningsbeloppen från IOPC-fonden,
- d) utvidga definitionen av ersättningsberättigande miljöskador så att den överensstämmer med jämförbara ersättningsystem inrättade genom gemenskapens egen lagstiftning,
- e) införa välfungerande system för ansvarighet och ersättning avseende föroreningskador vilka inte omfattas av det befintliga systemet, däribland skador orsakade av farliga och skadliga ämnen med undantag av olja, samt av olja som används för drift eller framdrivning av fartyg, oberoende av deras slag eller storlek.

2. Kommissionen skall, om den kommer fram till att tillfredsställande resultat ej uppnåtts i fråga om målen i punkt 1, inför Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag till gemenskapslagstiftning om inrättande av ett Europaomfattande ansvarighets- och ersättningsystem för havsförorening.

*Artikel 11***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Den skall tillämpas från och med [tolv månader efter den dag då den träder i kraft].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Oförändrat